

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 554 ●
● ΜΑΪ-ΟΣ 2011 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕΡΑ

Νεοφώτιστα

Διακαινήσιμος λέγεται ή εβδομάδα, πού αρχίζει από τήν Κυριακή τής Άναστάσεως. Τό Πάσχα είναι ή κατ' έξοχήν Κυριακή, ή ήμέρα του Κυρίου. Είναι ή «μία τών σαββάτων», ή πρώτη ήμέρα τής νέας εβδομάδας. Η ήμέρα του αιώνιου Σαββάτου, ή λαμπρή και πανηγυρική ήμέρα, πού λούζεται στο άνέσπερο φώς τής Άναστάσεως.

● Η Διακαινήσιμος εβδομάδα έχει σχέση με τή βάπτισι. Μās θυμίζει τούς νεοφώτιστους τής αρχαίας Έκκλησίας. Ήταν ή νέα ζωή για τούς νέους χριστιανούς, πού έπειτα από συστηματική κατήχησι βαπτίζονταν τό Μέγα Σάββατο, γίνονταν μέλη τίμια του σώματος του Χριστού, και ντυμένοι στά λευκά ζούσαν «έν καινότητι ζωής» (Ρωμ. στ' 4).

Η βάπτισις για τούς χριστιανούς είναι:

● Θάνατος του παλαιού ανθρώπου.

● Ταφή. Η παραμονή στ' άγιασμένο νερό συμβολίζει τήν ταφή.

● Άνάστασις. Η ανάδυσις από τό νερό τής κολυμβήθρας συμβολίζει τήν ανάστασί μας. «Όσοι έβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ίησούν, εις τόν θάνατον αυτού έβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν ούν αυτώ διά του βαπτίσματος εις τόν θάνατον, ίνα ώσπερ ήγέρθη Χριστός έκ νεκρών διά τής δόξης του Πατρός, ούτω και ήμεις έν καινότητι ζωής περιπατήσωμεν» (Ρωμ. στ' 3-4).

Η τριπλή κατάδυσις και ανάδυσις του βαπτιζομένου δέν γίνεται μόνο «εις τύπον τής Άγίας Τριάδος», αλλά και «εις τύπον τής τριημέρου ταφής και τής τριημέρου εξαναστάσεως».

Δείγμα, ότι ή Διακαινήσιμος εβδομάδα έχει σχέση με τή βάπτισι τών κατηχουμένων, αποτελεί και τό «Όσοι εις Χριστόν έβαπτίσθημεν...», πού ψάλλεται τήν Κυριακή του Πάσχα και καθ' όλη τή Διακαινήσιμο Έβδομάδα, αντί του Τρισαγίου Ύμνου.

Οι τρεις αναστάσεις

Ἡ Ἐκκλησία ζῆ τρεῖς Ἀναστάσεις κατά τὴν περίοδο αὐτή.

• Ἡ μιά εἶναι ἡ ἀνάστασις τῆς φύσεως ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ χειμῶνα· ἡ ἀνοιξις μὲ τὰ εὐωδιαστά λουλούδια.

• Ἡ ἄλλη, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὸ ζωηφόρο Τάφο· ἡ ἔνδοξη Ἀνάστασις, πού τύπος τῆς καὶ συμβολισμός τῆς εἶναι ἡ ἀνάστασις τῆς φύσεως.

• Ἡ τρίτη, ἡ ἀνάστασις τῶν νεοφωτίστων ἀπὸ τὸν ὑδάτινο τάφο τῆς κολυμβήθρας· εἶναι ὁ καρπὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἄνθη εὐωδιαστά βγάζει ἡ γῆ κατά τὴν περίοδο αὐτή. Ἄνθη εὐωδιαστά ἔβγαιναν καὶ ἀπὸ τὰ νερά τῆς κολυμβήθρας στὴν πρώτη Ἐκκλησία, κατὰ τὴ Διακαινήσιμο ἑβδομάδα. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος κάνει ὡς ἐξῆς αὐτὸν τὸ συσχετισμό: «*Ἡ μὲν γῆ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τοῦ ἔαρος ρόδα καὶ ἰα καὶ τὰ ἄλλα ἡμῖν ἐκδίδωσιν ἄνθη. Τὰ δὲ ὕδατα τῆς γῆς ἡμῖν τερπνότερον λειμῶνα ἔδειξε. Μὴ θαυμάσης εἰ ἀπὸ τῶν ὑδάτων ἐβλάστησαν ἄνθη· οὐδέ ἡ γῆ κατὰ τὴν οικείαν φύσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐπίταγμα τοῦ Θεοῦ τὴν βλάστησιν ἐκδίδωσιν. Ἐξέδωκε καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις ζωῶν κινούμενα· “Ἐξαγαγέτω γάρ”, φησί, “τὰ ὕδατα ἔρπετά ψυχῶν ζωσῶν”, καὶ τὸ ἐπίταγμα ἔργον ἐγένετο, καὶ ἡ ἀψυχὸς ἐκείνη οὐσία ἔμψυχα ζωῶ ἐξέφερεν. Οὕτω καὶ νῦν, εξαγαγέτω τὰ ὕδατα, οὐχὶ ἔρπετά ψυχῶν ζωσῶν, ἀλλὰ πνευματικὰ χαρίσματα» (Ε.Π.Ε. 36,162). Μετὰ φρασις: Ἡ μὲν γῆ, κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνοιξεως δίνει τριαντάφυλλα καὶ μενεξέδες καὶ τὰ λοιπὰ λουλούδια. Τὰ νερά δὲ τῆς γῆς μᾶς χάρισαν πιὸ γλυκὺ ἐπίγειο παράδεισο. Μὴν ἀπορήσης, πῶς ἀπὸ τὰ νερά βλάστησαν λουλούδια. Ἄλλωστε οὔτε ἡ γῆ μὲ δικὴ τῆς δύναμι, ἀλλὰ μὲ τὴν προσταγὴ τοῦ Κυρίου προσφέρει τὴ βλάστησι. Καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας τὰ νερά γέννησαν ζωντανούς ὀργανισμούς. Εἶπε ὁ Θεός: «Ἄς βγάλουν τὰ νερά ζων-*

τανά ἔρπετά». Τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου ἐκτελέστηκε. Ἡ ἀψυχὴ ἐκείνη οὐσία γέννησε ζωῶ. Ἔτσι καὶ τώρα, τὰ νερά τοῦ βαπτίσματος γεννοῦν ὄχι ζωντανά ἔρπετά, ἀλλὰ πνευματικὰ χαρίσματα (χριστιανούς χαριτωμένους).

• Ἀπὸ τὰ νερά τῆς κολυμβήθρας λουλούδια χαρισμάτων. Ἦταν ἡ ἐποχὴ, πού οἱ τύποι ἦσαν περίβλημα τῆς οὐσίας.

• Σήμερα δυστυχῶς ἔμειναν οἱ τύποι ξεροί, ὅπως ξερό μένει τὸ τσόφλι χωρὶς τὴν ψύχα.

• Στὴν κολυμβήθρα τῆς Βηθεσδᾶ ἕνας ἄγγελος κατέβαινε καὶ μόνο ἕνας ἄνθρωπος καθαριζόταν ἀπὸ τὴ βρωμιὰ τῆς ἀρρώστιας.

• Στὴν κολυμβήθρα τοῦ Ἰορδάνη καὶ τοῦ Τάφου κατεβαίνει ὁ Θεάνθρωπος καὶ δίνει τὴ δυνατότητα νὰ καθαριστοῦν ἀπὸ τὴ βρωμιὰ τῆς ἀμαρτίας ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι πιστεύουν στὸν Ἰησοῦ Χριστό, στὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ, στὴ δύναμι τῆς Ἀναστάσεως. Λέει γιὰ τὸ ἀδαπάνητο τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Οὐκ ἀναλίσκεται ἡ χάρις, οὐ δαπανᾶται ἡ δωρεά, οὐ ρυπύεται τὰνάματα. Καινὸς καθάρσεως τρόπος»* (Ε.Π.Ε. 36,164).

Γάμος μὲ ἑπταήμερο πανηγύρι

Κατὰ τὴ Διακαινήσιμη ἑβδομάδα συνεχίζεται ὁ θρίαμβος καὶ ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἑκτακτὴ ἔκλειψις τοῦ φυσικοῦ ἡλίου τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ κράτησε τρεῖς ὥρες. «Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης» (Ματθ. κζ' 45).

Ἡ ἑκτακτὴ λάμψις τοῦ πνευματικοῦ ἡλίου τῆς Ἀναστάσεως κρατᾶει ὄχι τρεῖς ὥρες, ἀλλὰ μιά ὀλόκληρη ἑβδομάδα. «*Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια*» (γ' ὠδὴ κανόνος τοῦ Πάσχα).

Ὅπως τὸ πανηγύρι γιὰ ἕνα γάμο κρατοῦσε παλιὰ στὰ χωριά ἑπτὰ ἡμέρες, ἔτσι ἑπτὰ ἡμέρες κρατᾶει τὸ καὶ πανηγύρι τῆς Ἀναστάσεως.

● Καί ἐδῶ γά μους ἔχουμε. Ὁ ἄνθρωπος νυμφεύεται τὴν αἰώνια ζωή. Νυμφεύεται τὴν πνευματικὴ ζωή. Συνδέεται καὶ ἐνώνεται μετὸ ζωντανό Θεό.

● Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Νυμφίος τῆς ψυχῆς μας. Βγῆκε λαμπρός ἀπὸ τὸν Τάφο, σάν νά βγῆκε ἀπὸ νυφικό θάλαμο, γιὰ νά ἐνωθῆ μετὰ κάθε ἀναστημένη ψυχή. «*Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθών*» (αἴνος α' ἤχου).

Ἡ Ἀνάστασις ὁδηγεῖ στοὺς γάμους μετὸν οὐράνιο Νυμφίο. «*Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς Νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν...*» (ε' ὠδή κανόνος Πάσχα).

Ἔχουμε συνεπῶς γάμους. Καὶ τό γαμήλιο πανηγύρι κρατᾷ ἐπτά μέρες. Λέει σχετικὰ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἄλλως δέ καὶ γάμος ἐστὶ πνευματικός τὰ γενόμενα. Ἐπὶ δέ γάμου ἕως ἐπτά ἡμερῶν αἱ παστάδες ἐστήκασιν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐπτά ἡμέρας ὑμῖν ἐνομοθετήσαμεν ἐνταῦθα πρὸς τὰς ἱεράς ἐστάνας παστάδας*» (Ε.Π.Ε. 36,168). Μετὰ φρασῖς: Γάμος πνευματικός συντελεῖται. Στό γάμο κρατᾷνε τὰ πανηγύρια ἐφτά μέρες. Γι' αὐτό κι ἡμεῖς ὅλη τὴν ἀναστάσιμη ἑβδομάδα, ἐφτά μέρες ὠρίσαμε νά συναγώμασθε στό ἀναστάσιμο πανηγύρι.

● Πανηγυρίζουμε καθ' ὅλη τὴ Διακαινήσιμη ἑβδομάδα. Ἡ μᾶλλον, καθ' ἡμέραν.

● Ἄν ὑποθέσουμε ὅτι βρισκόταν ἕνα φάρμακο, πού θὰ ἐπέστρεφε τοὺς γέροντες στὴ νεότητα, τί θὰ γινόταν; Ὅλοι θὰ τὸ ἀποκοῦσαν. Θὰ μετατρέπονταν τὰ γηροκομεῖα σέ στάδια ἀθλητῶν, ὄλο σφρίγος καὶ ζωντάνια. Τό φάρμακο θ' ἀποτελοῦσε τό κέντρο τῆς συζητήσεως καὶ τοῦ θαυμασμοῦ γιὰ πολὺ χρόνο.

● Ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν Ἀνάστασις ἀναθάλλει, ξαναγιώνει. Ζῆ τὴν αἰώνια ἀννοιξι, τὴν ἀγέραστη πνευματικὴ ηλικία. «*Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ Πλαστοουργός χοϊκός χρηματίσας*» (ε' ὠδή κανόνος Μεγάλου Σαββάτου).

● Σωματικά, τό γῆρας διαδέχεται τὴ νεότητα.

● Πνευματικά, ἡ νεότητα διαδέχεται τό γῆρας! «*Ἐπὶ τῶν σωμάτων μετὰ νεότητα τό γῆρας. Ἐνταῦθα μετὰ γῆρας νεότης, καὶ νεότης οὐδέποτε τέλος ἔχουσα*» (Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 36,168).

Ἡ νέα ἡμέρα

Ἐδῶ βρίσκουμε τὸν ἄλλο λόγο, πού ὀνομάζεται Διακαινήσιμος ἡ ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα. Ἐνῶ ἔχουμε ἑβδομάδα, στὴν πραγματικότητα πρόκειται γιὰ μιὰ ἡμέρα. Καὶ μάλιστα γιὰ τὴν ἀρχὴ τῆς μιᾶς ἡμέρας, τῆς καινῆς, τῆς νέας. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού ἀνέτειλε ὁ Ἥλιος τῆς Ἀναστάσεως, ἀρχισε ἡ ἀνέσπερη ἡμέρα. Ὁ Ἀναστάς εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς νέας ζωῆς. «*Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἀδου τὴν καθαιρεσιν, ἀλλης βιοτήης, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν...*» (ζ' ὠδή κανόνος Πάσχα).

● Ἄν μποροῦν οἱ ἀσπίδες μερικῶν στρατιωτῶν νά καλύψουν τὴ λάμπη τοῦ ἡλίου, ἄλλο τόσο μπόρεσαν οἱ ἀσπίδες τῶν ρωμαίων στρατιωτῶν νά κρύψουν τὸν Ἥλιο πού ἀνέτειλε «ἐκ τοῦ τάφου».

● Ἄν μποροῦν τὰ φτυσίματα ὄλων τῶν ἀνισορρόπων νά σβήσουν τὸν ἥλιο, ἄλλο τόσο μποροῦν οἱ βλασφημίες, οἱ φλυαρίες ὄλων τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων νά σβήσουν τὸν Ἥλιο τῆς Ἀναστάσεως.

● Ἄν μποροῦν τεχνητοὶ ἥλιοι ν' ἀντικαταστήσουν τό φυσικό ἥλιο, ἄλλο τόσο μποροῦν οἱ τεχνητοὶ ἥλιοι διαφόρων ἰδεολογιῶν καὶ συστημάτων ν' ἀντικαταστήσουν ἢ νά συγκριθοῦν μετὸν Ἥλιο, πού λέγεται Ἀναστάς Ἰησοῦς.

Ζοῦμε τὸν ἥλιο τῆς νέας ἡμέρας. «*Ἀύτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ*» (Ψαλμ. 117,24).

● Ὁ ἥλιος δέν λάμπει πάντοτε. Ὑπάρχουν φορές, πού μαῦρα σύννεφα καὶ σκοτεινά μπαίνουν ἀνάμεσα σέ μᾶς καὶ τὸν ἥλιο καὶ μᾶς ἐμποδίζουν ν' ἀπολαμβάνουμε τὴ λάμπη του.

● Τό ἴδιο καὶ μετὸν Ἥλιο τῆς Ἀναστάσεως. Ὑπάρχει, λάμπει καὶ θὰ λάμ-

πη άμείωτα. Τά σύννεφα όμως τής άμαρτίας, του έγωισμού, τής μελαγχολίας στερούν τή χαρά, τή λιακάδα τής Άναστάσεως. Γι' αυτό άκριβώς ή Άνάστασις μās καλεί σέ νέα βιοτή.

• Όταν φωτίζει ο ήλιος, δέν δικαιολογείται νά σκοντάφουμε. Μετά τήν Άνάστασι δέν δικαιολογείται νά πέφτουμε. Συνύπαρξις π τ ω σ ε ω ς καί ά ν α σ τ ά σ ε ω ς είναι σχήμα οξύμωρο.

• Άνάστασις σημαίνει νέα ζωή. Διακαινήσιμη ή ήμέρα τής παρουσίας ζωής.

• Η ήμέρα του Μεγάλου Σαββάτου ο ύπηρξε «προάγγελος τής λαμπροφόρου ήμέρας τής έγέρσεως» (ζ' ώδή κανόνος του Πάσχα). Για μās ή ήμέρα τής πνευματικής ζωής είναι προάγγελος τής άλλης μας ζωής, στή Βασιλεία τών ουρανών, όπου θά ζούμε «τό άχρονον φως» (ζ' ώδή κανόνος του Πάσχα).

• Τό Σάββατο τής παρουσίας ζωής θά διαδεχτή ή Κυριακή τής άλλης ζωής.

Έντασις πνευματικού άγώνα

Άς μή ξεχνάμε, ότι μετά τήν Άνάστασι, όσοι πιστεύουν σ' Αύτήν, δέχονται πιό λυσοσάλεα τήν έπίθεσι του Διάβολου.

Πότε ο έχθρός έπιτίθεται άγριώτερα; Όταν εκείνος βρίσκεται στήν κορυφή κι έμεις στους πρόποδες, ή όταν έμεις έχουμε κατακτήσει τήν κορυφή κι εκείνος χάνει τή μάχη; Άσφαλώς στή δεύτερη περίπτωση. Άφου ανασυνταχθή, έπιτίθεται μέ ισχυρότερη όρμή, νά μās ρίξει από τήν κορυφή όποια άρετής κατέχουμε...

• Ο Διάβολος έχασε μόνιμα τήν κορυφή τής μονοκρατορίας πού κατείχε.

Μετά τό θρίαμβο του Σταυρού καί τής Άναστάσεως κατρακύλησε.

Είναι άναμενόμειο νά έπιτίθεται ο Άντίδικος μέ μεγαλύτερη βιαιότητα, όχι βέβαια μέ τήν προσδοκία ν' ανακτήσει τήν κορυφή, αλλά για νά γκρεμίσει έμās από τήν κορυφή τής αναστημένης ζωής. «Άγριώτερον νυν έπιτίθεται όσω μείζων ή δωρεά, τοσούτω μείζων ο πόλεμος» (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 36,166).

• Άς μήν έπαναπαυώμαστε στό θρίαμβο του άναστάντος Κυρίου, πού μās συνανύψωσε στήν κορυφή.

• Άν ο Διάβολος, μέ τό φθόνο του, δέν άντεχε νά βλέπη δυό μόνο ανθρώπους στον παράδεισο τής Έδέμ, πώς είναι δυνατόν ν' άντέχη νά βλέπη τώρα χιλιάδες, εκατομμύρια χριστιανών, μέσα στον Παράδεισο τής Έκκλησίας; Καί αν μέ τά θέληγρά του κατώρθωσε νά βγάλη τούς δυό πρώτους ανθρώπους από τον παράδεισο, είναι άπίθανον νά καταφέρει ν' απομακρύνει καί μās από τον παράδεισο τής πνευματικής ζωής καί νά μείνουμε για πάντα έξω από τον Παράδεισο τής έπουρανίου Βασιλείας; «Εί γάρ έν τω παραδείσω ένα ο διάβολος ιδών ούκ ήνεγκεν, έν τω ουρανῳ τοσούτους όρών πώς οίσει, είπέ μοι.» (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 36,166).

Ίσως αναρωτιέστε:

• Άφου ο Κύριος νίκησε όριστικά τον Διάβολο, άφου τον γκρέμισε από τό θρόνο τής κοσμοκρατορίας του, γιατί δέν τον έξαφάνιζε τελείως, νά ήσυχάσουμε; Γιατί τον άφησε;

• Άγώνας χωρίς αντίπαλο δέν έχει νόημα. Χωρίς άγώνα, βραβείο δέν ύπάρχει. Ο αντίδικος Διάβολος ύπάρχει. Χωρίς πνευματική γυμνασία, θά πέφταμε στή ραστώνη. Η ραθυμία θά μās ώδηγούσε στον ύπνο τής άμαρτίας, σέ πνευματικό μαρασμό, σέ νάρκη θανάτου.

• Υπάρχει ο αντίπαλος. Έχει μάλιστα έξαγριωθή μετά τό Σταυρό, όπως τό θηριο έξαγριώνεται όταν τό χτυπήσουμε.

• Οι πιστοί δέν τρομοκρατούνται.

• Η δύναμις τής Άναστάσεως είναι μαχαίρι άκονισμένο, πού έξοντώνει τον έχθρό.

• Όσοι πιστεύουν, άς ζούν τό μυστήριο καί τή δύναμι τής Άναστάσεως.

• Ο δέ κόσμος τότε θά πιστεύσει στήν Άνάστασι, όταν δή στή δική μας ζωή τήν εικόνα τής Άναστάσεως; όταν στό πρόσωπό μας άτειύσει τήν άνταύγεια του φωτός τής Άναστάσεως; όταν τό δικό μας στόμα γίνη ο αντίπαλος τής Άναστάσεως.

Άρχιμ. Δανιήλ Γ. Άεράκης

Θεολογικοί στοχασμοί

Η ΚΡΥΨΩΝΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Τήν Μεγάλη Πατασκευή τό βράδν ἀρχίζουμε τήν ἀκολουθία μέ ἕνα λίγο παρόξανο τροπάριο. Ἐνα τροπάριο ὄχι πένθιμο, ἀλλά χαρμόσυνο. Ὅχι θρῆνο, ἀλλά δοξολογία! «Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν...». Ὁ Θεός φανερώθηκε σέ μᾶς! Ἦρθε στήν γῆ! Καί μᾶς ἔδειξε, ὅτι εἶναι: Ὁ Ἕνας καί ὁ Μόνος Ἀληθινός Κύριος. Καί τόν δοξάζουμε, ὡς Κύριο τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς!

Ὅμως τό τροπάριο δέν ταιριάζει μέ τήν ταφή τοῦ Χριστοῦ. Γιατί, τότε, ὁ Χριστός προτίμησε νά κρυφτῆ! Προτίμησε νά κρύψει, ὄχι μόνο τήν Θεία Του φύση -τήν Θεότητά Του-, ἀλλά καί τήν ἀνθρώπινη φύση Του! Καί τί κρυψώνα διάλεξε; Ἐνα τάφο! Καί ἄφησε νά Τόν σκεπάσει ὁλόκληρο, ἡ νύχτα τοῦ θανάτου!

* * *

Γιατί, Κύριε, τέτοιο «Κρυφτό»; Γιατί τέτοια πρόκληση στήν λογική μᾶς;

Ποιός μπορεῖ τώρα, βλέποντάς Σε «νερόν, γυμνόν, ἄταφον», νά Σέ δοξάσει «Θεό Ἀληθινό καί Κύριο τῆς Δόξης»;

Ποιός μπορεῖ νά πιστέψει, ὅτι Αὐτός, πού τώρα ἐτοιμάζουμε νά κηδέψουμε, εἶναι ὁ Ἕνας τῆς Τριάδος, ὁ Μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ Πατρός, ὁ Κύριος καί κυβερνήτης τοῦ κόσμου;

Καί ὅμως, ἡ Ἐκκλησία μᾶς κρατάει τά μάτια ἀνοιχτά! Καί μᾶς ζητεῖ νά βλέπουμε, ὅτι ΚΑΙ στόν Σταυρό ΚΑΙ στόν Τάφο ὁ Χριστός δέν ἔπαψε, οὔτε στιγμή, νά εἶναι Σύνθρονος καί Ὁμοούσιος μέ τόν Θεό Πατέρα.

Γι' αὐτό κι ἐμεῖς, ἀλλάξαμε τήν ἐπιγραφή, πού ἔβαλαν πάνω στόν Σταυρό Του οἱ σταυρωτές Του! Ἐκεῖνοι ἔγραψαν: «Ἰη-

σοῦς Ναζωραῖος, Βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων»!

Καί ἐμεῖς τό διορθώσαμε. Καί γράψαμε: «Ὁ Βασιλεύς τῆς Δόξης»! Γιατί ὁ Τάφος τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό πιό φωτεινό μέρος τοῦ κόσμου. Πηγὴ Θείου Φωτός! «Παραδείσου ὠραιότερος ὄντως». Γιατί; Διότι μέσα σ' αὐτόν κρύφτηκε ὁ Χριστός· γιὰ μᾶς. Γιὰ νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τήν φθορά.

* * *

Ὁ Χριστός ὑπακούοντας μέχρι θανάτου στό θέλημα τοῦ Πατέρα Του, ταπεινώνεται, ἐξευτελιζεται, βασανίζεται, πεθαίνει. Καί ἐνῶ θά μπορούσε νά κάμει μιά θεαματική ἐπίδειξη τῆς θεϊκῆς Του δύναμης, «κρύβει» ἐκούσια τήν Θεία Του δόξα μέσα σέ ἕνα τάφο!

Αὐτό ὅμως, τό ἐκούσιο κρύψιμό Του (ὅπως παρατηρεῖ ὁ κορυφαῖος σύγχρονος θεολόγος, ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Φλωρόφσκι) ὀδηγεῖ σέ κάποιες τραγικές ἀποκαλύψεις:

- Ξεσκεπάζει τό μῖσος καί τήν τύφλωση τοῦ κόσμου.

- Ξεσκεπάζει τήν ἠλιθιότητα τῆς ἀνθρώπινης κακίας.

- Ξεσκεπάζει τήν παγωνιά τῶν καρδιῶν μᾶς.

- Καί πάνω ἀπό ὅλα, ξεσκεπάζει τό μεγάλο ψέμα τῆς δήθεν «ἐλευθερίας» τοῦ ἀνθρώπου. Μᾶς δείχνει, πόσο νυχτωμένος εἶναι ἐκεῖνος, πού νομίζει, ὅτι -ξεγράφοντας τόν Θεό ἀπό τήν ζωή του- γίνεται τάχα «αὐτόνομος» καί δήθεν «ἐλεύθερος»!

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔρχεται σήμερα νά μᾶς χαρίσει τήν ὕψιστη καί τέλεια ἐλευθε-

Ἀπό τό ΙΕ΄ κεφάλαιο τῆς Α΄ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς

Ὁ ὕμνος τῆς Ἀναστάσεως

12 Ἄν κηρύττουμε, ὅτι ὁ Χριστός ἔχει ἀναστηθῆ ἔκ νεκρῶν, πῶς μερικοὶ ἀνάμεσά σας λένε, ὅτι δέν ὑπάρχει ἀνάστασις νεκρῶν;

13 Ἄν δέν ὑπάρχει ἀνάστασις νεκρῶν, τότε (φυσικά) οὔτε κι ὁ Χριστός ἔχει ἀναστηθῆ.

14 Ἄν ὁ Χριστός δέν ἔχη ἀναστηθῆ, τότε μάταιο εἶναι τό κήρυγμά μας, περιττή εἶναι κι ἡ πίστις σας.

15 Κι ἂν εἶναι ἔτσι, καταντᾶμε ψευδομάρτυρες ὡς πρὸς τό Θεό. Διαλαλοῦμε γιά τό Θεό φέματα. Λέμε, ὅτι ἀνέστησε τό Χριστό, πού ὅμως δέν τόν ἀνέστησε! Ἐνα τέτοιο συμπέρασμα βγαίνει, ἂν, ὅπως λένε μερικοί, οἱ νεκροὶ δέν ἀνασταίνονται.

16 Ἄν οἱ νεκροὶ δέν ἀνασταίνονται, τότε οὔτε ὁ Χριστός ἀναστήθηκε.

17 Ἄν ὁ Χριστός δέν ἀναστήθηκε, καμμιά ἀξία δέν ἔχει ἡ πίστις σας. Κι ἄρα εἶστε ἀκόμα βουτηγμένοι στίς ἁμαρτίες, χωρίς δυνατότητα λυτρώσεως.

18 Ἄρα καί ὅσοι κοιμήθηκαν (πέθαναν) μέ πίστι στό Χριστό, καταδικάστηκαν στήν ἀπώλεια.

19 Ἄν πιστέψαμε στό Χριστό μόνο γιά τούτη τή ζωή, τότε εἴμαστε τά μεγαλύτερα κορόιδα. Καί στερούμαστε τίς κοσμικές ἀπολαύσεις αὐτῆς τῆς ζωῆς, ἀλλά καί βασανίζομαστε γιά τήν πίστι μας στό Χριστό.

ρία: τήν ἐλευθερία ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου!

Ποιός δέν λαχταράει μιά τέτοια ἐλευθερία;

Ποιός δέν νιώθει, μπροστά στόν θάνατο, φόβο καί τρόμο;

Ποιός δέν καταλαβαίνει πιά ὅτι, μπροστά στόν θάνατο, ψευτοπαλληκαριές δέν περνᾶνε;

* * *

Ὁ Χριστός ἦταν ὁ μόνος, πού μποροῦσε νά βλέπει τόν θάνατο... ἀφ' ὑψηλοῦ! Ὅμως, ἀπό ὑπακοή στόν Πατέρα Του, καί γιά χάρη μας, κατέβηκε ὁ Ἴδιος «νά τά βάλει» μέ τόν θάνατο! Νά παλέψει μαζί του! Ἐξησε ὅλη τήν ἀγωνία τοῦ θανάτου στήν μεγαλύτερή της φρίκη! Ἴδρωσε ἰδρώτα - αἷμα! Καί δειλίασε, σάν ἄνθρωπος!

Ἀλλά, ἐνῶ εἶχε τήν ἐλευθερία, νά εἰπῆ

στόν Πατέρα Του ἕνα «ὄχι», τελικά ἔφτυσε τό παραμῦθι τῆς ἀνθρώπινης «ἐλευθερίας». Καί ὑπέταξε τελείως τό θέλημά Του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ Πατέρα Του! Δέχτηκε ἐκούσια, νά πεθάνει γιά μᾶς! Καί ἔτσι ἐπάτησε γιά χάρη μας τόν θάνατο· «θανάτω θάνατον πατήσας»!

Ἔτσι μᾶς δίδαξε ὅτι: ἀληθινά ἐλεύθερος εἶναι μόνο ὁ ἄνθρωπος, πού ξέρει νά λέει συνειδητά στόν Θεό: «Γεννηθῆτω τό θέλημά Σου»!

Αὐτή εἶναι ἡ ὑψίστη ἀνθρώπινη ἐλευθερία!

Αὐτή εἶναι ἡ μόνη ἄσκηση τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας.

Καί μόνο αὐτή νικάει τόν θάνατο!

† Ὁ Νικοπόλεως Μελέτιος

(ἀπό τό μικρό -τετρασέλιδο-, ἀλλά μεστό περιοδικό τῆς Μητροπόλεως Νικοπόλεως «Λυχνία», Ἰαν. 2011)

20 Δέν είναι όμως έτσι. Είμαστε τώρα βέβαιοι, ότι ο Χριστός αναστήθηκε εκ νεκρών. Έκανε την αρχή. Μπροστάρης Έκεινος. Πίσω Του ακολουθούν όλοι οι κεκοιμημένοι (οί νεκροί). Έχουμε τον πρώτο καρπό τής Αναστάσεως, τό Χριστό. Όλοι πιά αποτελούν τή συγκομιδή τής Αναστάσεως.

21 Ο θάνατος μπήκε στόν κόσμο διά μέσου ανθρώπου (Αδάμ). Η ανάστασις τών νεκρών έρχεται διά μέσου ανθρώπου (του Χριστού).

22 Σάν παιδιά του Αδάμ, όλοι πεθαίνουν. Έτσι και όλοι σάν παιδιά του Νέου Αδάμ, του Χριστού, θά ζωοποιηθούν.

23 Καθένας ζωοποιείται, ανασταίνεται, μέ τή σειρά του. Πρώτος ο Χριστός, έπειτα οι άνθρωποι του Χριστού, όταν θά γίνη ή δευτέρα παρουσία Του.

24 Έπειτα έρχεται τό τέλος. Τότε θά παραδώση ο Ιησούς Χριστός τή Μεσσιακή Του εξουσία στό Θεό και Πατέρα. Τότε θά έχη καταργήσει κάθε σατανική αρχή και εξουσία και δύναμι.

25 Ο Χριστός θά έχη τή Μεσσιακή ιδιότητα και εξουσία μέχρις ότου θά πατάξη όλους τους έχθρους κάτω απ' τά πόδια Του.

26 Τελευταίος έχθρος καταργείται ο θάνατος.

27 Τό βεβαιώνει ή Γραφή: "Όλα ο Θεός Πατέρας τά υπέταξε κάτω απ' τά πόδια Του. Κι όταν λέη, τά πάντα έχουν υποταχτή, είναι φανερό, ότι εξαιρείται Ένας: Ο Θεός Πατέρας, πού υπέταξε στό Χριστό τά πάντα.

28 Κι όταν έρθη εκείνη ή μέρα, πού θά υποταχτούν στό Χριστό τά πάντα, τότε και ο Ίδιος θά υποταχτή (ως άνθρωπος) στό Θεό Πατέρα, πού τουδωσε τό χρίσμα νά εξουσιάζη σέ όλα ως Θεάνθρωπος Σωτήρας. Θά παραδώση τή Μεσσιακή έντολή και εξουσία. Κι έτσι ο Θεός θά βασιλεύη πλήρως σέ όλα.

**Έπανεκδόσεις βιβλίων
Άρχιμ. Δανιήλ Άεράκη**

Άπευθύνεται κυρίως σέ έφήβους και νέους. Σελ. 96. Τιμάται 4 €. Συνοσταται για άναμνηστικά δώρα σέ Κατηχητικά και κατασκηνώσεις.

Όφέλιμο ανάγνωσμα. Σελ. 48. Τιμάται 1 €. Για άναμνηστικό σέ άγιογραφικούς κύκλους.

.....

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Βιώνεις κάτι πού δέν κατανοεῖς;

Κανείς δέν ἀρνεῖται τό πρόβλημα. Πολλοί ὅμως σπεύδουν νά στιγματίσουν ὄσους ἀπό ἀποστολική ἀγάπη καί ποιμαντική φροντίδα θέλουν καί προσπαθοῦν νά προσεγγίσουν τό **πρόβλημα** καί νά προσφέρουν τό σχετικό τους θεολογικό ὄβολό. Τό πρόβλημα: Οἱ πλείστοι **δέν κατανοοῦν** τά ὅσα λέγονται στίς ὑπέροχες προσευχές (καί «εὐχές») τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας λατρείας. Ἀκόμα καί κληρικοί μέ δεκαετίες λειτουργική ἐμπειρία, ἀκόμα καί λόγιοι, πού κατέχουν καλά καί τήν ἀρχαία ἑλληνική καί τήν καθομιλουμένη σήμερα, δέν νοοῦν τά λεγόμενα!

Εὐκόλα λέμε τό «δέν πειράζει», ὅπως εὐκόλα ἐπικαλούμαστε τό «ἔτσι τά βρήκαμε, ἔτσι ἄς τά ἀφήσουμε», ὅπως εὐκόλα ἰσχυριζόμαστε, ὅτι «οἱ γιαγιάδες μας βιώνανε τή θεία Λειτουργία, κι ἄς μή καταλαβαίνανε λέξι», ὅπως εὐκόλα παραμερίζουμε τελείως (καταφρονητικά!) τό 14ο κεφάλαιο τῆς Α΄ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς, γιά νά κάνουμε τό **ἄλμα** πρὸς τή βίωσι, τή μέθεξι, ἀκόμα καί τή θέωσι! Ὅλα αὐτά εἶναι ἀνώδυνα καί ἀκίνδυνα. **Ἀνώδυνα**, γιατί θέλει κόπο ἢ προσέγγις τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου· θέλει κόπο καί μόχθο νά ἀποδώσῃ τά ὑπέροχα λόγια τῶν εὐχῶν τῆς λατρείας μας σέ κατανοητή γλῶσσα. Καί **ἀκίνδυνα**, διότι παραμένοντας ἀπαθῶς σέ μιά κατάστασι, δέν διακινδυνεύουμε νά πολεμηθοῦμε ἀπό τούς ἔχοντας τά βέλη τῆς κατακρίσεως ἔτοιμα στή φαρέτρα τους.

Χαρήκαμε ιδιαίτερα ὡς Ἐκκλησία γιά τήν κυκλοφορία ἐνός μικροῦ, ἀλλά σοφοῦ βιβλίου τοῦ ἐναρέτου καί λογιώτατου ἐπισκόπου **Μελετίου (Καλαμαρά)**, μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης, μέ τίτλο: «**Μέθεξι ἢ κατανόηση**». Καί ἡ χαρά μας ἔγινε ἀκόμα μεγαλύτερη, ὅταν πληροφορηθήκαμε, ὅτι ἡ θεολογική πανεπιστημιακή κοινότητα τῆς Θεσσαλονίκης ὑποδέχτηκε σέ ἔκτακτῃ σύναξί τῆς τόν σεβάσιμο Μητροπολίτη καί τόν ἄκουσε μέ μεγάλη προσοχή.

Ἀπό τό νέο βιβλίο τοῦ ἐπισκόπου Μελετίου, γεμᾶτο πατερικές μαρτυρίες, ἀποσπᾶμε λίγες σκέψεις του σχετικά μέ τό τί εἶναι Μετάφρασι:

- **Μετάφρασι** δέν εἶναι ἡ ὅποια μεταγλώττισι, ἡ ὅποια μεταφορά λόγου σέ ἄλλο γλωσσικό ἰδίωμα, ἕνας λόγος σπασμωδικός, ἀλλά ἕνας λόγος ζωντανός, πού νά διεγείρει μέσα στόν ψυχικό μας κόσμον, τά ἴδια νοήματα καί συναισθήματα μέ ἐκεῖνα, πού εἶχε ὁ συγγραφέας. Στό μέτρο πού εἶναι δυνατό.

- **Μετάφρασι** σημαίνει: Κάνω μιά φράσι ἄνω-κάτω, καί τήν ἀνασυνθέτω, προσπαθώντας νά βρῶ πῶς θά ἤχει πιό εὐχάριστα (φραστικά καί νοηματικά)· καί παλαίβω μέ τή γλῶσσα καί μέ τίς λέξεις, ἀναζητώντας λύσεις, γιά νά ἀποδώσω ἐπακριβῶς τήν σκέψι καί τό ὕφος τοῦ συγγραφέως.

- Γιά νά γίνε μιά μετάφρασι ἀληθινή μετάφρασι, ἡ χρῆσι τῶν ἐρμηνευουσῶν λέξεων πρέπει νά ἀναζητηθεῖ κυρίως σέ λόγια πού νά ἐκφράζουν ἐμπειρίες τῆς ζωῆς. Ὁ μεταφραστής πρέπει νά ξέρη καλά καί τίς δύο γλῶσσες!

- Τά λόγια τῆς μετάφρασις πρέπει νά μεταφράζουν φυσικά (ὄχι σπασμωδικά) τά νοήματα τοῦ μεταφραζομένου κειμένου.

Αὐτό εἶναι τό ἀγώνισμα, ἰδίως ὅταν πρόκειται γιά βιβλία, πού πρέπει νά

μιλᾶνε βαθειά μέσα στήν καρδιά, στόν ψυχικό κόσμο τοῦ ἀναγνώστη. Καί ἀναντίρρητα, αὐτός πρέπει νά εἶναι ὁ πρῶτος καί κύριος στόχος, ὅταν πρόκειται γιά προσευχές. Πρέπει τά λόγια νά μιλᾶνε στήν καρδιά. Πρέπει λοιπόν νά γίνεται μιᾶ καλή διαπύρθημησι!

- Αὐτό ἦταν τό ἀπ' ἀρχῆς ἀγωνισμα τῶν συγγραφέων (καί τῶν μεταφραστῶν!) προσευχῶν δικῶν μας πρός τόν Θεό, καί λόγου τοῦ Θεοῦ σέ μᾶς: μιᾶ γλῶσσα ζωντανή.

- Κήρυγμα τοῦ ζῶντος λόγου τοῦ Θεοῦ σέ γλῶσσα νεκρή, νεκρώνει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Αὐτό τό ἔχουμε καταλάβει· καί γι' αὐτό, στό κήρυγμα ἡ νεκρή λογία γλῶσσα ἔχει πιά ξεχασθῆ. Πότε θά τό καταλάβουμε, ὅτι κάτι ἀνάλογο χρειάζεται νά γίνει καί γιά τήν προσευχή;

- Δέν εἶναι ἡ προσευχή ζήτημα, ἀν ὄχι περισσότερο, τουλάχιστον ἐξ ἴσου σοβαρό μέ τό κήρυγμα;

- Δέν εἶναι σωστό, ὅτι τό ρῆμα τῆς πίστεως ὁ κηρύσσομεν (=ἡ κάθε λέξις πού χρησιμοποιοῦμε στό κήρυγμα τῆς πίστεως μας), ἔχει τεράστια σημασία;

- Δέν εἶναι σωστό, ὅτι τό ρῆμα αὐτό τῆς πίστεως, «καρδιά πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην καί στόματι ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν»; (Ρωμ. 1' 10).

- Δέν πρέπει τό κήρυγμα (ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ΚΥΡΙΟΣ, ὁ Ὦν), νά μιλάει πολύ βαθειά μέσα στήν καρδιά μας;

- Δέν πρέπει τό κήρυγμά μας (ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρας μας), νά διαπορθμεύεται μέ λόγια, πού νά ἀρκοῦν νά ξυπνήσουν στόν ἄνθρωπο πόθο σωτηρίας; (βλ. Πράξ. β' 21 καί δ' 12).

(σελ. 48-49)

Τό βιβλίό «**Μέθεξι ἡ κατανόηση**» θά συμβάλῃ στό νά ξαναγίνῃ ἡ λατρεία μας ζωντανή καί λογική.

- Καί μιᾶ **λογική λατρεία** φαίνεται ὄχι μόνο ἀπό τή συμμετοχή στά λεγόμενα καί πραττόμενα, ἀλλά καί ἀπό τή μεταμορφωτική τῆς δύναμις στήν καθημερινή μας πορεία. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος τονίζει: «*Τί ἐστι λογική λατρεία; Ἡ πνευματική διακονία, ἡ πολιτεία κατὰ Χριστόν. Τόν ἅπαντα βίον χορή διακεῖσθαι ὡς λατρεύοντας καί ἱερωμένους. Πῶς; Ὅταν καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσφέρῃς αὐτῶ θύματα, ὅταν ἱερεύς τοῦ οἰκείου σώματος γίνῃ καί τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς· οἷον, ὅταν σωφροσύνην προσενέγκῃς, ὅταν ἐλεημοσύνην, ὅταν ἐπιείκειαν καί ἀνεξικακίαν*» (Ε.Π.Ε. 17,440). **Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς**: Τί σημαίνει λογική λατρεία; Ἡ πνευματική διακονία, πού εἶναι σύμφωνη μέ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ. Πῶς κατορθώνεται αὐτό; Ἄν καθημερινά προσφέρῃς θυσίες στό μεγάλο Θεό. Ἄν γίνεσαι ἱερέας τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς σου. Τέτοιες θυσίες κάνεις, ὅταν ζῆς μέ σωφροσύνη, ὅταν προσφέρῃς ἐλεημοσύνη, ὅταν δείχνῃς καλωσύνη καί ἀνεξικακία.

- Μεγάλο τό **κέρδος**, κατὰ τόν ἱερό Χρυσόστομο ἀπό τήν προσφορά τῆς λατρείας σέ **γλῶσσα κατανοητή**: «*Ἐάν μή τι εἶπω δυνάμενον ὑμῖν εὐληπτον γενέσθαι, τό δυνάμενον εἶναι σαφές, ἀλλ' ἐπιδείξωμαι μόνον, οὐδέν κερδάναντες ἀπελεύσεσθε. Πῶς γάρ, ἀπό φωνῆς, ἧς οὐ συνίετε;*» (Ε.Π.Ε. 18α, 456). **Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς**: Ἄν δέν σᾶς πῶ κάτι κατανοητό καί σέ σᾶς, κάτι τό σαφές, ἀλλά κάνω ἐπίδειξι, θά φύγετε ἀπ' τή σύναξι χωρίς νά ἔχετε κερδίσει κάτι. Διότι, πῶς θά καταλάβετε γλῶσσα, πού δέν τή γνωρίζετε;

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀποκάλυψις

Β' Κορ. γ' 15-18

Τυπολατρεία (στ. 15)

Κατάργησις δέν σημαίνει, ὅτι δέν μελετᾶμε τήν Παλαιά Διαθήκη. Τήν μελετᾶμε χωρίς κάλυμμα. Τήν μελετᾶμε γιά νά θαυμάσουμε τό σχέδιο, τήν προφητεία καί τήν προκαταβολική ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Δέν τήν μελετᾶμε σάν τό βιβλίό ἑνός λαοῦ, σάν τή γραφή μιᾶς θρησκείας. Δυστυχῶς ἔτσι μέχρι σήμερα τήν διαβάζουν οἱ Ἑβραῖοι, γι' αὐτό καί δέν μποροῦν νά πιστέψουν στό Χριστό, πού εἶναι ὁ προφητευμένος καί ἀναμενόμενος τῆς Παλαιᾶς. Αὐτό τονίζει στόν ἐπόμενο στίχο ὁ Παῦλος: «Ἄλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκειται Μωυσῆς, κάλυμμα ἐπί τήν καρδίαν αὐτῶν κεῖται» (στ. 15). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ναί, μέχρι σήμερα, ὅταν διαβάζεται ὁ Μωυσῆς, ὑπάρχει κάλυμμα στήν ψυχή τους. Δέν ἀποκαλύπτεται τό κρυπτόμενο, ἢ ἐν Χριστῷ ἀλήθεια».

● Ὁ λαός, πού ἀπήλασε τήν ἰδιαίτερη εὐνοια τοῦ Θεοῦ καί ἀξιώθηκε νά δεχθῆ τῆς πρῶτες ἀποκαλύψεις τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ λαός, πού στά κέρια του εἶχε τῆς Γραφές, πού ὡδηγοῦν στό Χριστό, ὁ λαός, πού συνεχῶς ἄκουγε τῆς προρρήσεις τῶν προφητῶν, ὁ λαός ὁ Ἰσραηλιτικός, πού θά περίμενε κανεῖς πρῶτος αὐτός νά ἐγκολπωθῆ τήν πραγμάτωσι τῶν προφητειῶν γιά τό Μεσσία, αὐτός ὁ λαός τυφλώθηκε καί πορώθηκε.

Τόσους αἰῶνες περίμεναν τό Μεσσία, καί σάν ἦρθε ὁ Μεσσίας, δέν Τόν ἀναγνώρισαν, δέν Τόν ἀποδέχτηκαν, ἀλλά καί Τόν ἀπώθησαν στήν ἄκρη, μακριά ἀπό τά ἐνδιαφέροντά τους. Κι ὅχι μόνο, ἀλλά καί τόν ἀνέβασαν πάνω στό Σταυρό.

● Καί ὅσοι μελετοῦν τήν Παλαιά ὡς βιβλίον τῶν Ἑβραίων ἀπλῶς, μέ «κάλυμμα», μέ προκατάληψι, ὅχι μόνο τήν περιφρονοῦν καί δέν τήν θεωροῦν θεόπνευστη, ἀλλά καί τήν πολεμοῦν καί

θέλουν νά τήν ἐξωστρακίσουν ἀπό τήν ἐλληνορθόδοξη Παιδεία. Ἡ Παλαιά εἶναι ὁ πρόδρομος τῆς πρῶτης παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.

● Ἀλλοίμονο ὅμως καί σέ μᾶς, πού ὁ Θεός ἔχει ἐπιδαφιλεύσει πλοῦσια τά ἐλέη Του! Ἄν δέν ἀνταποκριθοῦμε στήν ἀνείπωτη ἀγάπη Του καί στή λυτρωτική χάρι Του, ὅχι μόνο δέν θ' ἀποκομίσουμε πλεονεκτήματα, ἀλλά καί θά δρέψουμε ἐγκατάλειψι καί κατάκρισι!

Ἀλλοίμονο, ἄν καί τήν Ἐκκλησία τῆς θείας Ἀποκαλύψεως τήν βλέπουμε μέ τό «κάλυμμα» τῆς τυπολατρείας, μέ τήν προκατάληψι κάποιου ἐθνικισμοῦ, μέ τήν τύφλωσι κάποιου θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ ἢ μέ τήν πόρωσι τῆς ἀκαθαρτῆς καρδιάς μας!

Σέ τί διαφέρουν ὠρισμένοι «ὀρθόδοξοι» ἀπό τοῦς Ἰουδαίους, πού παραμένουν «καλυμμένοι», ἀλλά καί «κολλημένοι» στόν τύπο καί στό γράμμα; Ἄν εἶναι κάποιος κολλημένος καί δέν ξεκολλᾷ ἀπό μία θρησκευτική ἀντίληψι, πού κάποτε δέν εἶναι ἀπλῶς ἐθελοθρησκεία, ἀλλ' εἶναι δεισιδαιμονία καί πρόληψις, δέν μπορεῖ ν' ἀνοίξῃ τό παράθυρο τῆς ψυχῆς του, γιά νά μῆ ὁ ἥλιος τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας.

Ἀποκάλυψις καί ἐλευθερία (στ. 16)

Καινή Διαθήκη καί Ἐκκλησία σημαίνει ἐλευθερία. Ὁ σκλάβος μπορεῖ νά γίνῃ ἐλεύθερος. Ὅποιος γίνεται δούλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτός ἀποκτᾷ τήν ἐλευθερία σέ ὅλα.

● Καί στή σωστή γνῶσι τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

● Καί στή σωστή ἐρμηνεία.

● Καί στήν ὀρθή καθημερινή πορεία, πάνω στά ἴχνη τοῦ Ἰησοῦ. Διαφορετικά θά κάνεται μέσα στά σκοτεινά μονοπάτια τῆς προσωπικῆς του μειωμένης θρησκευτικῆς ἀντιλήψεως.

Ὅλοι διορθώνονται, ἀρκεῖ νά παραδοθῆ κα-

νείς στή χάρι και στό φωτισμό του Θεού. Ἄκόμα και ὁ Ἰουδαῖος. Τονίζει στόν ἐπόμενο στίχο ὁ Παῦλος: «Ἡνίκα δ' ἄν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τό κάλυμμα» (στ. 16). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Όταν ὁμως ὁ Ἰουδαῖος ἐπιστρέψῃ στόν Κύριο και πιστέψῃ στόν Ἰησοῦ, τότε ἀφαιρεῖται τό κάλυμμα. Τοῦ ἀποκαλύπεται ἡ ἀλήθεια».

Ἄλλωστε τόσοι Ἰουδαῖοι και ἀπό τί διδαχή του Χριστοῦ και ἀπό τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, πίστεψαν στό Χριστό.

Μπροστά σέ κάθε ἄνθρωπο εἶναι ἕτοιμος ὁ Θεός τῆς φανερώσεως, νά κάνῃ τά ἀποκαλυπτήρια του ἀριστουργήματος τῆς θεϊκῆς τέχνης, πού λέγεται ἀγάπη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μπροστά στόν ὁποιοδήποτε φανερόνεται τό μεγαλεῖο του προσώπου του Ἰησοῦ Χριστοῦ.

● Ἀρκεῖ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπό τό «κάλυμμα», ἀπό τήν προκατάληψη, ἀπό τήν πρόληψη.

● Ἀρκεῖ ν' ἀπαλλαγῇ και ἀπό τό ἠθικό κάλυμμα, πού εἶναι οἱ βρωμερές μας πράξεις. Μόλις καθαρῶνται ὁ ἄνθρωπος, οἱ ἄκτινες τῆς ἀληθινῆς πίστεως εἰσχωροῦν και φωτίζουν τήν ὑπαρξί του. «Μακάριοι οἱ καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὄψονται» (Μαθ. ε' 8).

Ὁ Μωϋσῆς, ὁσάκις στρεφόταν στό λαό, εἶχε τό πρόσωπό του καλυμμένο. Ὅσάκις στρεφόταν στό Θεό, ἔβγαινε τό κάλυμμα ἀπό τό πρόσωπό του. «Ἡνίκα δ' ἄν εἰσεπορευέτο Μωϋσῆς ἐναντι Κυρίου λαλεῖν αὐτῷ περιηρεῖτο τό κάλυμμα ἕως του ἐκπορευέσθαι» (Ἐξόδ. λδ' 34). Ἀπό τό κωρῖο αὐτό εἶναι ἐπηρεασμένος ὁ Παῦλος, ὅταν γράφῃ: «Ἡνίκα δ' ἄν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τό κάλυμμα» (στ. 16)

Ὅταν βρισκόμαστε μέ τόν κόσμο, ὅταν ἀνακατεῶμαστε μέ τά κοσμικά, μέ τά γήινα, κάποιο ἀόρατο κάλυμμα δέν ἀφίνει νά δοῦμε τήν πραγματικότητα. Ὅταν ὁμως στρεφώμαστε στόν Κύριο, ὅταν ἐπιστρέφουμε σωστά, μέ μετάνοια, κοντά Του, τότε «περαιρεῖται τό κάλυμμα» (στ. 16). Βγαίνει τό κάλυμμα. Ἀνοίγουν τά μάτια μας. Καί βλέπουμε τήν ἀλήθεια. Καί διαπιστώνουμε ἀπό πού ἐρχόμαστε και πού πηγαινόμε.

● Δέν κάνει διακρίσεις ὁ Θεός. «Ἡνίκα δ' ἄν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τό κάλυμμα» (στ. 16). Ὅποιοι θελήσῃ νά ἐπιστρέψῃ, ἀπό ὁποιοδήποτε ἔθνος (Πράξ. ι' 35), γίνεται δεκτός. Φωτίζεται. Ζῆ τήν ἀποκάλυψη τῆς ἀλήθειας και τήν ἀναγέννησι τῆς ζωῆς.

Τό Πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας (στ. 17)

Αὐτός ζῆ και τήν πραγματική ἐλευθερία. Λέει στόν ἐπόμενο στίχο: «Ὁ δέ Κύριος τό Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δέ τό Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία» (στ. 17). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ὁ δέ Κύριος σ' αὐτή τήν περίπτωσι εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ὅπου δέ εἶναι τό Πνεῦμα του Κυρίου, ἐκεῖ ὑπάρχει και ἡ ἐλευθερία».

Πρόκειται γιά τήν ἐλευθερία ἀπό ποικίλες ἐξαρτήσεις και αἰχμαλωσίες:

● Ἐλευθερία ἀπό τό ζυγό του τελετουργικοῦ νόμου.

● Ἐλευθερία ἀπό τή φθορά και τή διαφθορά του θανάτου και τῆς ἁμαρτίας.

● Ἐλευθερία ἀπό τή δουλεία τῶν παθῶν.

● Ἐλευθερία, πού σπάει τίς ἄλυσίδες και μπορούμε νά τρέχουμε ἄνετα νά βροῦμε τό Θεό και νά κατακτήσουμε τόν Οὐρανό.

Ἦμασταν δούλοι και μᾶς λευτέρωσε ὁ Υἱός, γιά νά πάψουμε νᾶμαστε δούλοι και νά γίνουμε κι ἐμεῖς υἱοί και θυγατέρες του Θεοῦ. Τό Πνεῦμα του Θεοῦ πληροφορεῖ τό δικό μας πνεῦμα, ὅτι εἴμαστε πλέον «τέκνα», παιδιά του Θεοῦ και κληρονόμοι Του (Ρωμ. ν' 16-17)

Χωρίς τήν ἐλευθερία του Χριστοῦ, μπορεῖ νά ζῆς πλουσιοπάροχα, βασιλικά, σέ πλοῦσια ἀνάκτορα, και νά νιώθῃς δούλος, σκλάβος.

● Ἡ σωματική ἐλευθερία δέν ἐγγυᾶται πάντοτε τήν πνευματική, τήν ἐσωτερική ἐλευθερία.

● Τά σωματικά δεσμά, οἱ βαρεῖς ἄλυσίδες δέν καταφέρνουν, στήν περίπτωσι τῶν πιστῶν, νά περιορίσουν τήν ἐλευθερία. Ὁ Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος βρισκόταν στή φυλακή, κι ὁμως ἦταν ἐλεύθερος. Ὁ Φαραώ και ὁ Ἡρώδης κάθονταν σέ βασιλικούς θρόνους, κι ὁμως ἦσαν ταλαίφωρα ἀνθρωπάκια, ἀξιοθρήνητοι δούλοι.

Ἀποκαλυπτική πρόδοξ (στ. 18)

Οἱ πιστοί ἐκούσα βάδισαν «πρὸς τό Φῶτισμα». Φωτισμένος εἶναι ἐκεῖνος, πού ἀπλᾶ βλέπει μέ τά κυάλια τῆς πίστεως τά ὅσα ἀποκαλύπτει ὁ Θεός. Δέν τά βλέπει μέ τή θολούρα τῆς ἀμφισβητήσεως και τῆς ἀσεβοῦς περιεργείας.

● Τά βλέπει χωρίς πολυπραγμοσύνη.

● Τά βλέπει μέ τά ἐσωτερικά του μάτια.

● Τά βλέπει χωρίς κάλυμμα στό πρόσωπο.

Ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός στό πρόσωπο του

ένανθρωπώσαντος Υιού Του. Τόν βλέπουν οί πιστοί. Ὁχι αἰσθητά, ἀλλ' ὑπεραίσθητά.

Χρησιμοποιεῖ τό παράδειγμα τοῦ καθρέφτη ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ὁ Θεός καθρεφτίζεται στόν πιστό. Καί στό Χριστό καθρεφτίζεται ὁ ἄνθρωπος τῆς δόξας. «Ἡμεῖς δέ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τήν δόξαν Κυρίου κατοπιριζόμενοι τήν αὐτήν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπό δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπό Κυρίου Πνεύματος» (στ. 18). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ὅλοι δέ ἐμεῖς, χωρίς κάλυμμα στό πρόσωπο, μέ ἀνοιχτά μάτια, δεχόμαστε ὡς καθρέφτες τή λάμψη τοῦ Κυρίου. Μεταμορφωνόμαστε σέ εἰκόνας Του. Στό ἐσωτερικό μας, δηλαδή, σχηματίζεται ἡ μορφή τοῦ Κυρίου. Καί προσδεύουμε ἀπό λαμπρότητα σέ λαμπρότητα, ἀπό ἀποκάλυψη σέ ἀποκάλυψη, ἀπό ἀρετή σέ ἀρετή, ὅπως εἶναι ἐπόμενο νά συμβαίη σέ ὄσους δέχονται λαμπρότητες ἀπό τό Κύριον Πνεῦμα».

• Ὅσο ἀριστούργημα κι ἄν εἶναι μία εἰκόνα, ἄν σταθῆ μπροστά σ' ἕνα μαῦρο τοῖχο, δέν ἀντικατοπιρίζεται. Τό ἴδιο κι ἄν τήν θέσουμε πάνω ἀπό ἕνα ἀνοικτό βουρκο (ὑπόνομο). Ἄν ὅμως τήν στήσουμε μπροστά σ' ἕνα στίλβοντα ἀργυρένιο καθρέφτη, θά ἐμφανισθῆ ὅμοια.

Τό ἀριστούργημα ὑπάρχει. Εἶναι «ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου», ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, «τό ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρός» (*Ἐβρ. α' 3), ὁ Χριστός, πού ἔγινε καί ἡ τέλεια εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Θεάνθρωπος.

Ἄν ἡ ζωή μας εἶναι μαῦρος τοῖχος, ἀσφαλῶς δέν καθρεφτίζεται σέ μᾶς ὁ Χριστός. Ἄν ἡ καρδιά μας εἶναι βρωμερή σάν ὑπόνομος, δέν διακρίνει κανεῖς πάνω μας τή λάμψη τῆς πίστεώς μας. Ἄν ὅμως ἔχουμε στίλβωσι τήν καρδιά μέ τήν εἰλικρινῆ μετάνοια, τότε γινόμαστε τά κάτοπτρα τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ.

• Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ καί ἡ βίωσις τῆς ζωῆς τῆς χάριτος μᾶς μεταβάλλει σέ θεόμορφες εἰκόνας. Μᾶς μεταμορφώνει. Οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ἀκριβῶς εἶναι. Ἐπί παραμορφωμένοι γίνονται μεταμορφωμένοι. «Ἡμεῖς δέ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τήν δόξαν Κυρίου κατοπιριζόμενοι τήν αὐτήν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπό δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπό Κυρίου Πνεύματος» (στ. 18).

Ὅσοι ἔχουν δεχθῆ τή λαμπρότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σταδιακά μεταμορφώνονται, «ἀπό δόξης εἰς δόξαν». Ἐπί ἀρετή σέ ἀρετή. Ἐπί τα-

πεινώσι σέ ταπεινώσι. Ἐπί χαρά σέ χαρά. Ἐπί ἀνελθόντων τήν κλίμακα τῶν ἀρετῶν, κατευθυνόμενοι πρὸς τό Θαβώρ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπί τήν πίστι στή χαριτωμένη ζωή.

Ἐπί τή χάρι δέχονται τά χαρίσματα.

Ἐπί τόν ἀγῶνα καί τή χάρι στήν κάθαρσι.

Ἐπί τήν κάθαρσι στό μυστικό φωτισμό.

Ἐπί τό φωτισμό ὀδηγοῦνται στήν ἔλλαμψι.

Λάμπουν καί ἐλλαμπώνονται. Ἡ καινή κτίσις εἶναι καρπός τοῦ «Κυρίου Πνεύματος», τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού εἶναι Κύριος, Θεός, Πρόσωπο ὁμοούσιο μέ τόν Πατέρα καί τόν Υἱό. Λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Καί τό ἐνεργεῖν καθὼς βούλεται, δείκνυσιν αὐτοῦ τήν ἐξουσίαν καί τήν κυριότητα. Τοῦτο μεταμορφῶ. Τοῦτο οὐκ ἔα συσχηματίζεσθαι ἡμᾶς τῷ αἰῶνι τούτῳ. Τοῦτο δημιουργόν τῆς τοιαύτης κτίσεως» (Ε.Π.Ε. 19,218).

• Εἰκόνας ἄψυχες ἔχει πολλές ἡ Ἐκκλησία. Καί πρέπει. Καί διότι ὁ Χριστός σαρκώθηκε καί ἔγινε εἰκαστός καί ὑπόδειγμα γιά τή ζωή μας. Καί διότι οἱ ἅγιοι, ὡς χριστομίμητοι, ἀποτελοῦν παραδείγματα πρὸς μίμησι.

• Τέτοιοι ἅγιοι, ἔμψυχες εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ ἄς στολίσουν καί τό σύγχρονο θέαμα τῆς Ἐκκλησίας. Κάτοπτρα τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ ἄς ἀγωνιστοῦμε νά γίνουμε. Νά λάμπη ἡ ζωή μας. Νά λάμπουν τά καλά μας ἔργα.

Τό Θεό θέλουν νά Τόν δοῦν μέ τά μάτια τους οἱ ἄνθρωποι. Καί Τόν βλέπουν. Στόν καθρέφτη τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν.

Δ.Γ.Α.

Ἡ συνδρομή τοῦ περιοδικοῦ

10 εὐρώ (€) τό χρόνο.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

• Στό λογαριασμό:

**123002002008865 ALPHA BANK -
IBAN GR 1201401230123002002008865.**

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι:

**«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12,
10554, Ἀθήνα.**

• Στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μο-
ναστηράκι)** ἢ στό Βιβλιοπ. **«Βαπτιστής»,
Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο).**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἐμβασμά στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

• Τηλ. **2103212713** καί **2109765440.**

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Περιέργεια ἢ ἐνέργεια;

Ο Ἰ Ἀπόστολοι, ὅσο ἦσαν ἀτελεῖς ἀνθρώποι, εἶχαν καί αὐτοὶ ἐσχατολογικές περιέργειες, κυρίως πρό τῆς Πεντηκοστῆς. Μετά τήν Πεντηκοστή δέν ἀσχολοῦνται μέ ἡμερομηνίες. Δέν περιεργάζονται περιττά γιά τή σωτηρία πράγματα. Ξέρουν πλέον καλά, ὅτι δέν σώζει τούς πιστούς ἡ περιέργεια, ἀλλά σώζει ἡ ἐνέργεια τῶν καλῶν ἔργων.

- Πολλοί, ἀντί νά ἐνεργοῦν, νά ἐργάζονται, κάθονται καί φλυαροῦν ἀσταμάτητα γιά περιττά θρησκευτικά πράγματα, ὅπως εἶναι ὁ χρονικός προσδιορισμός τῆς δευτέρας παρουσίας. Πρόκειται γιά ἀνθρώπους χωρίς Πνεῦμα Ἅγιον, χωρίς βάθος ὀρθοδόξου ζωῆς, χωρίς σοβαρή πνευματική ἐνασχόλησι.

- Οἱ Ἀπόστολοι πρό τῆς Πεντηκοστῆς ἐξέφρασαν καί αὐτοὶ τήν περιέργειά τους πάνω στό θέμα. Καί, ἂν μή τι ἄλλο, δέν ρώτησαν τόν τυχαῖο, ὅπως σήμερα ρωτᾶνε οἱ ἀφελεῖς.

Ρώτησαν Ἐκείνον, πού τά πάντα γνωρίζει, τόν Κύριο. Πρῖν ἀπό τό Πάθος Τόν ρώτησαν: «Εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καί τί τό σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας;» (Ματθ. κδ' 3).

Καί ἡ ἀπάντησις τοῦ Κυρίου: «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ... Γίνεσθε ἔτιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται» (Ματθ. κδ' 5. 44).

- Μετά τήν ἀνάστασι, λίγο πρῖν ἀπό τήν ἀνάληψι, πάλι ξαναρώτησαν οἱ μαθητές: «Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τήν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;». Καί ὁ Κύριος ἀπάντησε, ἀποκλείοντας κάθε περίεργη ἔρευνα γιά τό χρόνο τῆς συντελείας, τῆς δευτέρας παρουσίας: «Οὐχ ὑμῶν ἔστι γνῶναι χρόνους ἢ και-

ρούς, οὓς ὁ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλά λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καί ἔσεσθέ μοι μάρτυρες...» (Πράξ. α' 6-8).

- Ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία ἀνέκαθεν ζητεῖ ἱκανοποίησι ἀσκοπῆς περιέργειας.

- Ἡ θεία δύναμις, ὁ Χριστός, τούς ὑπόσχεται ἀναγκαῖα ἐνέργεια, τήν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

- Εἶναι καιρός, λοιπόν, καί οἱ σημερινοὶ χριστιανοί, πού ἔχουν κατατρομοκρατηθῆ ἀπό ψευδαποστόλους καί ψευδοχρίστους, νά ἡρεμήσουν.

Καί ἀντί νά κάθονται νά ρωτᾶνε γιά τό βββ καί γιά τόν «ἀντίχριστο» καί γιά τό ἂν πλησιάσῃ ὁ χρόνος τῶν ἐσχάτων κ.λπ., ἄς στρωθοῦμε ὅλοι σέ πνευματική δουλειά. Ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου στήν Α' πρὸς Θεσσαλονικεῖς εἶναι σαφής: «Οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι» (Α' Θεσ. ε' 1).

Δέν ὑπάρχει «χρεία», λόγος, ἀνάγκη, ν' ἀσχολοῦμαστε μέ τέτοια πράγματα.

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἰαγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῖνων 6 - Μοσχάτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδά καί Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Πενία τέχνας κατεργάζεται!

Η οικονομική κρίσις στή χώρα μας έχει οδηγήσει μεγάλο μέρος του πληθυσμού στα όρια της **φτώχειας**. Ἀμφιβάλλει κανείς γι' αὐτό; Μακάρι δέ ἡ πενία, νά κάνη ἐφευρετικούς τούς ἀδελφούς μας, ὥστε μέ τίμιο τρόπο νά ἐξοικονομοῦν τά πρὸς τό ζῆν. Καμμιά **ἐργασία** δέν εἶναι δεύτερης ποιότητας, πολὺ περισσότερο δέν εἶναι ὄνειδος.

Ἡ **ἀτιμία** εἶναι ὄνειδος. Ἡ **ἐκμετάλλευσις** εἶναι αἰσχύνη. Ἡ **ἀγυρτεία** καὶ καπηλεία εἶναι ἀσεβῆς ντροπή.

• Ἄς συμφιλιωθοῦμε ὅλοι μέ τήν **ὀλιγάρκεια**. Τό **περιττό**, ἀφοῦ εἶναι «ἐκ τοῦ πονηροῦ» (Ματθ. ε' 37), εἶναι ἀνήθικο!

• Περιττά συναντᾶμε καί σέ πολλούς ναούς. Ἐπειδὴ δέ ἡ οικονομική κρίσις ἔχει ἀγγίξει καί παγκάρια ναῶν καί ἔχουν μειωθῆ τά ἔσοδα, οἱ προεστῶτες πολλῶν ναῶν καί ἐπισκοπῶν προσφύγουν στό «**Πενία τέχνας κατεργάζεται!**»!

• Αὐξάνονται τά ἔσοδα μέ τήν... αὐξήσει ἐπισκέψεων ἱερῶν λειψάνων, ἱερῶν συμβόλων, ἁγίων εἰκόνων καί ἄλλων ἀντικειμένων, πού ἀνάγονται σέ «ἄχραντα», σέ «φρικτά», σέ «τίμια δῶρα»!

• Ὑπάρχουν **μοναστήρια** (ὄχι πολλά), πού σέ τακτές περιόδους στέλνουν ὁμοίωτυπα γράμματα σέ μητροπόλεις καί ναούς, διατυπώνοντας τήν... εὐγενῆ καλωσύνη τους νά κατεβάσουν κάποιον τεμάχιο τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ ἢ κάποια ἁγία κάρα ἢ κάποια εἰκόνα. Καί ζητοῦν ἐγκαίρως ἀπάντησι, διότι δέν... προλαβαίνουν νά ἱκανοποιοῦν τίς πολλές ἀπαιτήσεις!

Καί οἱ προεστῶτες τῶν ἐκκλησιῶν δέν ἀφήνουν τήν εὐκαιρία. Ἐρχονται στή σχετική συνεννόησι καί ὀργανώνουν τίς ἀνάλογες ἐκδηλώσεις.

Εἶναι κακό; θά ρωτήσετε. Ἄν μικρό καλό προβάλλεται ὡς καλύτερο τοῦ... καλύτερου, ἢ μᾶλλον τοῦ σωτηριώδους, τότε ἀσφαλῶς πρόκειται γιά κακό. Κάποτε δέ τό ὅλο θέμα δέν φανερώνει **πενία οικονομική**, πού καλύπτεται μέ τήν προσκύνησι διαφόρων ἱερῶν, ἀλλά φανερώνει καί **πενία πνευματική καί θεο-**

λογική: καί τότε ὀφείλουμε ν' ἀνησυχοῦμε, διότι ἀφήνουμε «τά βαρύτερα τοῦ νόμου, τήν κρίσιν καί τό ἔλεον καί τήν πίστιν» (Ματθ. κγ' 23). Ἀφήνουμε, δηλαδή, τή δικαιοσύνη, τήν ἀγάπη καί τήν πίστι γιά δευτερεύουσες ἐνέργειες.

• Ὄταν καλοῦμε τό λαό νά προσκυνήση τεμάχιο ἁγίου ξύλου, καί δέν τόν κατηχοῦμε συγχρότως νά πιστεῦσῃ στό **Αἷμα τοῦ Σταυροῦ** καί νά προσκυνήσῃ τόν δι' ἡμᾶς **Σταυρωθέντα**, τότε ἓνας ὠραῖος τύπος ἔφαγε τή σωτηριώδη οὐσία.

• Ὄταν τόν ὄρο «**Τίμια Δῶρα**», πού χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικά γιά τά Ἄχραντα Μυστήρια, τόν χρησιμοποιοῦμε γιά ἀντικείμενα, κατάλοιπα τῶν δῶρων τῶν μάγων, τότε δέν ἔχουμε ἀπλῶς πενία. Ἐχουμε ἀσεβῆ βλασφημία.

Πάλι καλά, πού δέν φυλάσσεται κάπου καί ἓνα ἄχυρο ἀπό τή φάτνη τῆς Βηθλεέμ!

Ἀσφαλῶς μποροῦμε νά τιμήσουμε τά **δῶρα τῶν μάγων**, προσφέροντας τά δικά μας δῶρα στόν δι' ἡμᾶς **Σαρκοθέντα** Θεό Λόγο, καί κυρίως τή λατρεία μας καί τή φιλανθρωπία μας.

• Ὄταν τόν ὄρο «**Ἄχραντα Πάθη**», πού χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικά γιά τά Πάθη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν χρησιμοποιοῦμε γιά ἀντικείμενα, κατάλοιπα ἀπό «τόν σπόγγον» καί τήν «λόγχην», τότε λογιζόμεθα ἄσχετοι, «τό αἷμα τῆς διαθήκης κοινόν ἡγησάμενοι» (Ἐβρ. ι' 29). Πότε θά τονιστῆ, ὅτι «τό Αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπό πάσης ἁμαρτίας»; (Α' Ἰωάν. α' 7).

• Ὄταν μικρά καί ἀμφιβόλου πιστότητας σημάδια τά ἀνάγουμε σέ «**θαύματα**», τότε καταφρονοῦμε τελείως τόν ἱερό Χρυσόστομο, πού τοιζέι: «**Μῆ ζητεῖς σημεῖα, ἀλλά ψυχῆς ὑγείαν**» (Ε.Π.Ε. 10, 410).

• Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνεξάντλητο μεγαλεῖο καί πλοῦτο ἀλήθειας καί χάριτος, θαυμάτων καί δόξας, ἀλλά καί μαρτυρικῆς πορείας. Ἀλλοίμονο, ἂν ποταπά ἐλατήρια (ὅπως τά χρήματα) ὀδηγοῦν λειτουργοῦς τῆς σέ **ὑποτίμησι** τῶν σπουδαίων καί **ὑπερτίμησι** τῶν μικρῶν!

Τὴν ἔκοψε ἢ τὸν ἔκαιψε;

Καμίνης τὸ ὄνομά του. Δήμαρχος Ἀθηναίων τὸ ἐπάγγελμά του. Τὸ Δημαρχεῖο του βρέθηκε ὑπὸ κατάληψι. Γιά πρώτη φορά τὸ ἱστορικό κτήριο τῆς πλατείας Κοτζιά εἶχε στολιστῆ μέ πανὼ διαμαρτυρομένων, πού διαβιοῦσαν στήν αἴθουσα συνεδριάσεων τοῦ Δήμου.

• Ὁ κ. Καμίνης θέλησε, φαίνεται, νά δείξῃ τὴν ἰδεολογία του, καίγοντας (ὡς «καμίνης») τὴν... **Ἀνάστασι!** Λές καί εἶναι δικό του τσιφλίκι ὁ δημοτικός ραδιοφωνικός σταθμός **«Ἀθήνα 9,84»**, ἔδωσε ἐντολή νά κοπῆ τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα τὸ **«Χριστὸς Ἀνέστη»** καί οἱ ἐκφωνητές νέ λένε ἀπλῶς **«Χρόνια πολλά»**.

• Δέν εἶστε ὁ πρῶτος, κ. Καμίνη. Τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ θέλησαν πρῶτοι νά κρύψουν καί νά «κάψουν» οἱ Ἰουδαῖοι. Γιά νά σταυρώσουν τὸ Χριστό ἔδωσαν ἀργύρια στὸν Ἰούδα. Γιά νά... σταυρώσουν τὴν Ἀνάστασι, νά τὴν «συκοφαντήσουν» καί νά θεωρηθῆ **«καμμένο χαρτί»**, ἔδωσαν καί πάλι **«ἀργύρια ἰκανὰ τοῖς στρατιώταις»** (Ματθ. κη' 13).

• Λησμονεῖ ὁ κ. Καμίνης, ὅτι τὰ **λάβαρα** καί οἱ σημαῖες καίγονται κάποτε καί μένουν στάχτη στὰ μάτια τῆς ἱστορίας. Τὸ **λάβαρα τῆς Ἀναστάσεως** κανεῖς δέν μπορεῖ νά τὸ κάψῃ, γιατί εἶναι στημένο στό κοντάρι τῆς φυσικῆς καί ἱστορικῆς πραγματικότητας.

• Καί, λοιπόν, κ. Καμίνη, τί καταφέρατε μέ τὸ **«ἀποφασίζομεν καί διατάσσομεν»** νά μὴν ἀκουστῆ τὸ **«Χριστὸς Ἀνέστη»**, ἀπὸ τὸ σταθμό, πού φυσικά ἀνῆκει ὄχι σέ σᾶς, ἀλλὰ στό λαό; Ὅ,τι πέτυχε ὁ ἄλλοτε **δικτάτορας τῆς Ἀλβανίας Χόνιτσα**, πού κάθε **«Χριστὸς Ἀνέστη»** ἐπεφύλασσε 20 χρόνια κάτεργα στήν ἐξορία. Ἐκεῖνον βέβαια τόν... ἔκοψε ἢ ἱστορία, ἐνῶ τὸ **«Χριστὸς Ἀνέστη»** ἀκούγεται σὴμερα παντοῦ στήν Ἀλβανία.

• Τί κρίμα γιὰ ἕνα δήμαρχο, πού κάποτε ἠγείτο Ἀνεξάρτητης Ἀρχῆς **«δικαιωμάτων τοῦ πολίτη»!** Ἦρθε ἡ ὥρα νά καταπατῆ ὁ ἴδιος τὰ **δικαιώματα** τῶν πολιτῶν στήν πιὸ εὐαίσθητη μορφή.

Κανένας φυσικά μουσουλμάνος, πού φιλοξενεῖται στὸν τόπο μας, δέν ἐνωχλήθηκε ἀπὸ τίς καμπάνες τῆς Ἀναστάσεως. Μαζί μέ τούς ὀρθοδόξους Ἕλληνες καί οἱ ἀλλδαποὶ ὀποιασδήποτε φυλῆς χαίρονται τὸ Πάσχα.

• Δέν εἶναι ὅμως μόνο ὁ κ. Καμίνης. Σέ ἐνθετο τῆς **«Καθημερινῆς»** τὴ μέρα τοῦ Πάσχα δημοσιεύτηκαν ἀπόψεις γιά τὴν Ἀνάστασι μερικῶν **«διακεκριμένων συμπολιτῶν μας ἀπὸ τὸ χῶρο τῆς Τέχνης καὶ τῶν Γραμμάτων»**.

• Κάποιος Θάνος Βερέμης δήλωσε, ὅτι δέν προσδοκᾷ ἀνάστασι νεκρῶν!

• Κάποιος τραγουδιστῆς εἶπε, ὅτι ἡ ἀνάστασις πού προσδοκᾷ εἶναι νά... ξεστραβωθοῦμε! Χωρὶς τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ;

• Κάποιος Ἀλέξ. Σταμάτης, συγγραφέας, μίλησε γιά τὸ **«ἱερό μυθιστόρημα»** τῆς Μεγ. Ἑβδομάδας, χωρὶς κανένα φιλεύσπλαγχο Θεό!

• Κάποιος Χαρίδ. Τσόκας, καθηγητῆς, ὑπογράμμισε, ὅτι δέν προσδοκᾷ μιὰ συγκεκριμένη ἀνάστασι!

• Κάποια Λένα Κιτσοπούλου, ἠθοποιός: **«Δέν προσδοκῶ μεταφυσικὴ ἀνάστασι!»**

• Κάποιος Χρ. Μπόκορος, εἰκαστικός: **«Ἡ ἀνάστασις - τὸ ἀνάστημα - δέν εἶναι μεταφυσικὴ ἀγωνία. Οὔτε προσδοκία μεταθανάτια»**.

Εὐτυχῶς, πού ὁ ἄγγελος τῆς Ἀναστάσεως δέν συμβουλευτῆκε ὅλους αὐτούς, ἀλλὰ μετέδωσε τὸ φυσικό ἀληθινὸ μήνυμα: **«Ἠγέρθη! Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν»** (Μάρκ. ιστ' 6).

Εὐτυχῶς, πού ὁ ἴδιος ὁ Ἀναστάς Χριστός δέν θά συμβουλευτῆ ὅλους τούς «διακεκριμένους», ὅταν θά καλέσῃ ὅλους τούς κρυμμένους στοὺς τάφους καί τότε **«πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ καί οἱ ἀκούσονται ζήσονται»** (Ἰωάν. ε' 28).

Τὸ «Ἀρχονταρῖκι» περίσσευε!

Ἰκαίως ἡ Διαρκῆς Ἱ. Σύνοδος στή συνεδρίασι τῆς 5 Ἀπριλ. 2011 ἐνέκρινε αὐστηρῆ ἐπιστολὴ πρὸς τόν

τόν διευθύνοντα σύμβουλο τῆς ΕΡΤ κ. Ταγματάρχη, γὰ τὴ διακοπὴ τῆς ἐκπομπῆς «Ἀρχονταρίκι», ποὺ ἐπὶ μία περὶ-που εἰκοσαετία μεταδιδόταν κάθε Κυριακὴ τὸ μεσημέρι.

Τονίζει ἡ Συνοδικὴ ἐπιστολὴ: «Ἐκφράζομεν τὴν βαθεῖαν θλίψιν διὰ τὴν ἀπόφασίν σας, ἡ ὁποία στερεῖ τὴν δημοσίαν τηλεόρασιν ἀπὸ τὴν μοναδικὴν ἐκπομπὴν Ὁρθόδοξον ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου. Μεταφέρομεν τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας πολυαριθμῶν Ἑλλήνων ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι θεωροῦν τὴν διακοπὴν τῆς ἐκπομπῆς ὡς ἐχθρικὴν πράξιν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν».

Τὴν ἐκπομπὴ «Ἀρχονταρίκι» ἐπεμελεῖτο ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Δημητριάδος π. Ἰγνάτιος. Εἶχε μεγάλη θεαματικότητα. Παρουσιάστηκαν δέ δι' αὐτῆς πλείστα ζητήματα, κυρίως ἐπίκαιρα.

Δυστυχῶς τὰ κανάλια, ραδιοφωνικὰ καὶ τηλεοπτικὰ, ὅλο καὶ διώχουν τὸν Ἰησοῦ Χριστό ὡς ἀνεπιθύμητο.

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκη

Χρυσοστομικό λεξικό

τόμος 1 καὶ 2

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος μιλάει γιὰ ὅλα τὰ θέματα στὴ γλῶσσα του καὶ στὴ γλῶσσα μας. Μικρὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἁγίου, στὸ πρωτότυπο καὶ στὴ δημοτικὴ.

Τὸ ὅλο ἔργο θὰ ὀλοκληρωθῆ σὲ 5 τόμους (μέ καλλιτεχνικὴ βιβλιοδεσία). Ὁ πρῶτος τόμος περιλαμβάνει τὰ γράμματα Α, Β, Γ. Ὁ δεύτερος τὰ γράμματα Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι.

Ἀποτελεῖται κάθε τόμος ἀπὸ 480 σελ. μεγάλου σχήματος (17 x 25). Περιλαμβάνει περίπου 2.000 λήμματα (θέματα).

Κάθε τόμος τιμᾶται 20 εὐρώ. Γιὰ παραγγελίες, τηλέφωνα: 2103212713, 2103212107 καὶ 2109765440.

Κατασκήνωση 2011 Ἁγίου Στεφάνου Περαχώρας Λουτρακίου

Ἀγόρια Δημοτικῶ

27 Ἰουνίου-7 Ἰουλίου

Ἀγόρια Γυμνασίου-Λυκείου

7-19 Ἰουλίου

Κορίτσια

20 Ἰουλίου - 3 Αὐγούστου

Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα:
2103212713, 2103212107,
2109765440